

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010261
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2014 v Žiline, o odvolaní prokurátora a obžalovaného Ing. T. P. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 3T/77/2013-144 zo dňa 26.11.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, č.k. 3T/77/2013-144 zo dňa 26.11.2013 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom skutkovom a právnom stave

obžalovaného Ing. T. P., nar. XX.X.XXXX v C. C., trvale bytom W. F.

XX/XX, S.

odsudzuje:

podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 3.000,- (tritisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/77/2013 z 26.11.2013 bol obžalovaný Ing. T. P. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Skutkovým základom tohto rozsudku bolo zistenie súdu, že:

dňa 9.5.2013 okolo 16.10 h. viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz R 500, ev. č. ZA 641 ES z parkoviska na ulici P. R. v N., okres Čadca, s ktorým zišiel dole svahom k budove U. na ulici N.

B., kde z vozidla vystúpil a opätovne doň nastúpil a následne ho viedol na ulicu P. R. až na križovatku s ulicou XX. M., kde ho svetelným výstražným znamením - majákom a znamením STOP bez zvukového zariadenia, zastavovala hliadka Obvodného oddelenia PZ Čadca, na čo nereagoval, obišiel služobné policajné vozidlo a pokračoval ďalej v jazde, hliadka polície ho prenasledovala a opätovne zastavovala svetelným aj zvukovým zariadením, na ktoré opäť nereagoval, s vozidlom prišiel po miestnej komunikácii k budove Okresného riaditeľstva PZ, kde vozidlo zastavil a následne bol kontrolovaný hliadkou OO PZ Čadca a zároveň bol opakovane vyzývaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu, prípadne lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, čo výslovne odmietol.

Za uvedený prečin bol obžalovaný Ing. T. P. odsúdený podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 5.000,- (päťtisíc) Eur s tým, že súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla na dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

V zákonom stanovenej lehote podal proti vyššie citovanému rozsudku odvolanie okresný prokurátor, čo do výroku o treste a obžalovaný Ing. T. P. čo do výroku o vine a treste.

Odvolanie podané dňa 26.11.2013 proti vyššie citovanému rozsudku v neprospech obžalovaného Ing. T. P. smerujúce proti výroku o treste prokurátor odôvodnil nasledovne:

„Súd rozhodnutie o treste odôvodnil tým, že pri ukladaní trestu s poukazom i na účel trestu uložil obžalovanému peňažný trest v sume 5.000,- Eur, ktorý podľa názoru súdu naplní účel trestu a bude podľa názoru súdu i dostatočným poučením pre obžalovaného do budúcnosti. K tomuto trestu súd pristúpil s prihliadnutím na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela, pričom uloženie trestu odňatia slobody sa javilo súdu ako neprimerane prísne. Sumu 5.000,- Eur súd považuje vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho majetkové pomery za primeranú. Pre prípad marenia výkonu peňažného trestu súd v súlade s § 57 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Som toho názoru, že s výškou peňažného trestu sa možno stotožniť.

Súd ďalej uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom uviedol, že tento trest v trvaní 16 mesiacov považuje taktiež za primeraný pre obžalovaného. Pri ukladaní tohto trestu súd prihliadol k tomu, že obžalovaný síce nie je ideálny vodič, o čom svedčí i jeho evidenčná karta vodiča, avšak doposiaľ ku dňu rozhodnutia nemal preukázané závažné dopravné priestupky, nakoľko takmer všetky priestupky boli riešené blokovými pokutami.

Nestotožňujem sa s názorom okresného súdu pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je v tomto prípade neprimerane nízky. V tejto súvislosti poukazujem na evidenčnú kartu vodiča Ing. T. P., z ktorej je zrejmé, že obžalovaný má 6 záznamov o priestupkoch v cestnej premávke. Ide o priestupok spáchaný dňa 3.10.2004 a následne o 5 priestupkov spáchaných v krátkom časovom období od 29.3.2012 do 7.5.2013, pri ktorých mu nebola uložená len blokovaná pokuta v sume 20,- Eur za rýchlosť jazdy, ale boli mu tiež uložené pokuty v sume 300,- Eur a 60,- Eur, taktiež za rýchlosť jazdy. Z hore uvedeného je zrejmé, že v tomto konkrétnom prípade ide o nedisciplinovaného vodiča, ktorý v krátkom časovom období spáchal 5 priestupkov na úseku dopravy. Uložené sankcie za priestupok neboli pre obžalovaného dostatočným poučením, čo vyplýva i z toho, že 9.5.2013 spáchal žalovaný skutok.

V zmysle § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až 10 rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

S výmerou trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý obžalovanému uložil okresný súd, sa nemožno stotožniť, pretože u obžalovaného je potrebné zvýšiť účinnosť trestu v záujme dosiahnutia jeho účelu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) aj uložením vyššieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najúčinnnejšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky. Trest zákazu činnosti (v primeranej výške) treba uložiť vždy, keď páchatel' trestným činom spáchaným v cestnej doprave ukázal svoju nespoľahlivosť, prípadne nespôsobilosť na vedenie motorových vozidiel. Medzi najzávažnejšie prípady vodičskej nedisciplinovanosti patrí práve vedenie vozidla takým vodičom, ktorý je nespôsobilý bezpečne viesť motorové vozidlo, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade. Netreba zabúdať ani na to, že aj trest zákazu činnosti má generálne preventívny aspekt.

Na základe hore uvedeného navrhujem, aby Krajský súd Žilina zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/77/2013 z 26.11.2013 vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému Ing. T. P. peňažný trest vo výmere 5.000,- Eur a náhradný trest odňatia slobody 3 mesiace pre prípad zmarenia peňažného trestu a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá minimálne na dobu 2 roky."

Obžalovaný Ing. T. P. odvolanie proti vyššie citovanému rozsudku odôvodnil prostredníctvom obhajkyne nasledovne:

„A.1 Okresný súd nekriticky prijal a prevzal skutkovú a právnu vetu obžaloby a relevantným spôsobom nereagoval na moje vyjadrenie k obžalobe z 25.11.2013, ktoré je súčasťou mojej obhajoby. V okolnostiach veci musím znovu namietat' skutkové závery obžaloby, a teda i súdu, ktoré nezodpovedajú dôkazom vykonaným v konaní.

Svedkovia T. B. a U. T. zotrvali na hlavnom pojednávaní na svojich výpovediach z prípravného konania a z ich výpovedí ako i z výpovedí svedkov, ktoré boli prečítané na hlavnom pojednávaní, jednoznačne vyplýva, že som bol len raz vyzvaný k dychovej skúške, ktorú som bol za bežných okolností ochotný vykonať. Okresný súd na tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nereagoval a v rozsudku nedáva odpoveď na moje námietky ku skutkovej vete obžaloby, čím sa stáva rozsudok nepreskúmateľný.

A.2 Ak ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona počítajú pri popise objektívnej stránky s viacerými možnosťami spáchania trestného činu, v odsudzujúcom rozsudku musí právna veta obsahovať len tú časť citácie dotknutého ustanovenia, ktorá zodpovedá súdu zistením skutku (NS SR sp.zn. 2Tdo/49/2013).

Trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. sa dopustí ten, kto pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskej vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Z právnej vety označeného prečinu teda jasne vyplýva, že k naplneniu trestného činu nestačí len konanie páchatel' a, ktorý sa odmietne podrobiť lekárskej vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, ale musí byť zároveň preukázané, že by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že v mojom prípade by lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie, zaťažuje obžalobu. V priebehu prípravného konania nebol zabezpečený jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi by nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie. O získanie tohto dôkazu sa pred vznesením obvinenia a ani po vznesení obvinenia policajti ani nepokúsili, pretože som nebol predvedený na lekárske vyšetrenie, ktoré by preukázalo, že odber krvi a vyšetrenie krvi by nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie. Táto podstatná skutočnosť, teda, že lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi by nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie nie je obsiahnutá ani v samotnej skutkovej vete obžaloby a ani v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia.

Okresný súd na moju argumentáciu, ktorá je podstatná pre zákonné ustálenie skutkového a právneho stavu vecí, vôbec nereagoval vo svojom rozhodnutí a tak porušil moje právo na spravodlivý proces. Z bohatej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ako i Európskeho súdu pre ľudské práva

jednoznačne vyplýva, že každý má právo na riadne odôvodnenie rozsudku a na odpovede súdu na podstatné námietky proti obžalobe. Ak sa okresný súd nevyporiadal s podstatnými skutkovými a právnymi námietkami, znemožňuje mi v podstate aj obranu v odvolacom konaní a porušuje moje právo na obhajobu.

A.3 Tvrdenie okresného súdu, podľa ktorého som mal potvrdiť prakticky, že som požil alkohol, nemá žiadnu oporu v zistenom skutkovom stave.

Označený záver okresného súdu je neprimeraný, pretože rozsudok sa nemôže opierať o úvahy, ktoré nemajú oporu v skutkovom stave. Dôvody, pre odmietnutie dychovej skúšky môžu byť rôzne a výsledok takéhoto konania nemôže byť záverom o požití alkoholu dotknutej osoby. Lekárske vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi nemá rovnako svoje pravidlá a v mojom prípade prokuratúra a ani okresný súd nepreukázali, že vyšetrenie krvi nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie a preto odmietnutie „odberu krvi“ nemôže byť považované za „požitie alkoholu“.

V konaní pred súdom mi nebolo preukázané, že lekárske vyšetrenie odberu a vyšetrením krvi by nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie a preto som sa nemohol dopustiť odmietnutím samotného „odberu krvi“ protiprávneho konania.

Vôbec nič nebránilo policajtom, aby ma predviedli k lekárskemu vyšetreniu, na podklade ktorého by mi lekár oznámil, či lekárske vyšetrenie odberom krvi by bolo, resp. nebolo spojené s nebezpečenstvom pre moje zdravie. Takýto dôkaz obžaloba nepredložila a preto som nemohol byť v tejto časti uznaný vinným z trestného činu.

B. V súvislosti s ukladanými trestami prikladá okresný súd neprimeraný význam priestupkom proti pravidlám cestnej premávky, ktorých som sa síce dopustil, ale všetky boli vyriešené blokovým konaním. V tejto súvislosti považujem za nevyhnutné zdôrazniť, že v právnom poriadku Slovenskej republiky je základným kritériom rozčlenenie (klasifikácie) protiprávnych činov na priestupky a trestné činy (prečiny a zločiny) intenzita ich závažnosti, resp. škodlivosti (z hľadiska ich účinkov). Závažnosť protiprávneho činu predstavuje pritom materiálny korektív, ktorý umožňuje diferencovať protiprávne činy na priestupky a trestné činy, resp. tieto v rámci ďalšieho rozčlenenia na prečiny a zločiny. Prítom je nespochybniteľné, že ako priestupky sa v právnom poriadku Slovenskej republiky vymedzujú také protiprávne činy (konania resp. opomenutia), ktorých závažnosť (škodlivosť) je nižšia ako závažnosť (škodlivosť) protiprávnych činov, ktorých skutkové podstaty sú vymedzené v Trestnom zákone, t.j. trestných činov (prečinov a zločinov), (PL. ÚS 67/2007).

Skutočnosť, že pri tak nízkej závažnosti protiprávneho činu, ktorý je kvalifikovaný ako priestupok zákonodarca ani neuvažoval o zahľadení priestupku, nemôže byť takou priťažujúcou okolnosťou, ktorá je rozhodujúca pri úvahách o druhu a výmere trestu za spáchaný trestný čin.

Tresty uložené okresným súdom považujem za neprimerane prísne. Výška peňažného trestu nemá obdobu v judikatúre všeobecných súdom po zavedení ust. § 289 do Trestného zákona. Nie je zrejmé, kto a akým spôsobom skúmal moje majetkové pomery, keď tento trest má byť z tohto dôvodu podľa súdu primeraný. Rovnako z rozsudku nie je zistiteľné akým spôsobom ovplyvnila výšku peňažného trestu moja osoba.

Za neprimeranú považujem aj výšku uloženého trestu zákazu činnosti vodiča. Dopravné priestupky, za ktoré mi boli uložené blokové pokuty vyplynuli z okolností v cestnej premávke a pokuty mi boli uložené za bežné priestupky. Ani v jednom prípade som nebol riešený v správnom konaní a ani v jednom prípade mi nebol uložený zákaz činnosti vodiča a veci boli vybavené v blokovom konaní (§ 84 - 86 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov).

Očakávam, že súdy budú posudzovať moje konanie ako u každého iného občana bez ohľadu na moju politickú príslušnosť, minulosť a neprimeraný nátlak médií, ktoré by ma najradšej videli vo výkone trestu odňatia slobody.

Navrhujem, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alternatívne, aby po zrušení odvolaním napadnutého rozsudku rozhodol sám tak,

aby rozhodnutie zodpovedalo skutkovému a právnenému stavu veci a uložil mi po prípadnom uznaní viny trest zákonný, primeraný a spravodlivý."

Krajský súd v Žiline na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku okresného súdu a tiež správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc pritom i na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil tak, že dôvodným bolo odvolanie obžalovaného Ing. T. P..

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu - prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak na práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného Ing. T. P. a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku o vine a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného Ing. T. P. vo vzťahu k výroku o vine v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní.

Obžalovaný Ing. T. P. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami skutkovými a právnymi sa ale súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vysporiadal a v podstate nenechal, pokiaľ ide o otázku viny, otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný a jeho obhajkyňa rovnako ako v konaní pred súdom dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré mu boli kladené za vinu v zmysle obžaloby, namietal a spochybňoval usvedčujúce dôkazy a vyjadril sa i k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc potom na odvolacie námietky obžalovaného Ing. T. P., predovšetkým na námietku, že v konaní pred súdom mu nebolo preukázané, že lekárske vyšetrenie odberu a vyšetrením krvi by nebolo spojené s

nebezpečenstvom pre jeho zdravie, a preto sa nemohol dopustiť odmietnutím samotného „odberu krvi“ protiprávneho konania, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Skutkové zistenia vo vzťahu k výroku o vine majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania pred okresným súdom. V konaní výpoveďami svedkov bolo preukázané, že obžalovaný sa odmietol podrobiť kritického dňa tak dychovej skúške, ako aj lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi na zistenie, či nie je ovplyvnený alkoholom. Za danej situácie potom nebolo ani povinnosťou príslušníkov polície, napriek jednoznačnému odmietnutiu odberu krvi zo strany obžalovaného, predvádzať ho na odber krvi a skúmať, či by to mohlo ohroziť jeho život a zdravie.

V skutkovej podstate ods. 2 § 289 je zakotvená trestnosť konania takého páchatela, ktorý pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky spôsobmi tam uvedenými. V prejednávanej veci odvolací súd poukazuje na silu dôkazov priamych i nepriamych, ktoré sú v dobrom logickom súlade a ktoré preukazujú, že obžalovaný Ing. T. P. sa dopustil žalovaného skutku. V ostatnom odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožňuje.

Aj keď obžalovaný v podstate popiera spáchanie žalovaného skutku, okresný súd dôkazy zabezpečené v predmetnej veci jednotlivo i v ich súhrne správne vyhodnotil, v rozsudku uviedol, čo z týchto dôkazov bolo relevantné pre skutkové zistenie a následne aj pre právne závery o kvalifikácii žalovaného skutku.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky obžalovaného Ing. T. P. vo vzťahu k výroku o vine za nedôvodné a z toho dôvodu aj neakceptovateľné.

Odkazujúc v ostatnom na správne dôvody rozsudku okresného súdu, kde súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam dôsledne vyhodnotil dôkaznú situáciu, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, správne a zákonne postupoval prvostupňový súd, keď protiprávne konanie obžalovaného Ing. T. P., ktoré vyplynulo jednoznačne z dokazovania na hlavnom pojednávaní, právne posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Uvedené právne posúdenie konania obžalovaného zodpovedá stavu veci, ako aj všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré musel okresný súd prihliadať.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného Ing. T. P., jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti obžalovaného a v neposlednom rade i poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie a prvok individuálnej prevencie, a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste, stotožniac sa s argumentáciou obžalovaného prezentovanou v odvolaní, dospel k nasledovným záverom:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že je namieste uložiť obžalovanému primeraný trest za zistené zavinenie, pričom je potrebné vychádzať zo zásad pre ukladanie trestu, bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich a všetkých okolností prípadu. Tieto treba hodnotiť objektívne, komplexne, samozrejme mať pritom na zreteli ďalšie ustanovenia o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach. Zároveň je treba dodržať pravidlo stability súdnych rozhodnutí pri ukladaní trestu za rovnaké trestné činy, aby vo vzťahu k verejnosti pôsobili spravodlivo. Prax súdov pri ukladaní trestu za

súdený prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. (ako novej skutkovej podstaty) sa vyvíja, avšak v súdnej veci najmä výška peňažného trestu vo výmere 5.000,- Eur sa javila ako neprimeraná v porovnaní s trestami ukladanými páchatelom obdobnej trestnej činnosti. Každý má pritom právo na rovnaký prístup bez ohľadu na to, či ide o verejne známu osobu.

Trestný zákona deklaruje ako hlavný účel trestu ochranu pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi a zabránenie páchatelovi v páchaní trestnej činnosti. Týka sa to aj ukladania trestu. V súdnej veci obžalovaného Ing. T. P. na miske váh je chránený záujem, ktorý bol činom dotknutý, na strane druhej ostatné okolnosti prípadu. Po komplexnom zhodnotení všetkých týchto okolností ako celok, odvolací súd dospel k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a všetkých zákonných hľadísk, na ktoré bol povinný prihliadať pri ukladaní trestu obžalovanému Ing. T. P., je peňažný trest vo výmere 3.000,- (tritisíc) Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na 12 (dvanásť) mesiacov. Obžalovaný sa síce pred spáchaním súdeného skutku dopustil priestupkov na úseku dopravy (rýchla jazda) a boli mu uložené blokové pokuty, avšak nikdy mu nebol za priestupky uložený trest zákazu činnosti a i z uvedeného musel odvolací súd pri hodnotení osoby obžalovaného vychádzať, majúc za to, že uvedené priestupky rigoróznym negatívnym záverom prezentovaným prokurátorom neopodstatňujú.

Odvolací súd má za to, že takto uložený trest obžalovanému Ing. T. P. splní svoj účel, obžalovaný si uvedomí nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa ho nedopustí, pretože v opačnom prípade každý prípadný ďalší postih by bol oveľa prísnejší a iného druhu.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.